

U-jazdowski

04/11/2022—14/05/2023

wystawa [*виставка*] [exhibition]

*Ukraina.
Pod innym niebem*

[*Україна. Під іншим небом*]

[*Ukraine. Under a Different Sky*]

Artystki i artyści

[Митці та мисткині] [Artists]

**Piotr Armianovski / Mykhailo Zharzhailo,
Andriy Boyko, Yuriy Bolsa, Roman Bordun,
Taras Bychko, Igor Chekachkov,
Bogdana Davydiuk, Olga Drozd,
Etchingroom1 (Anna Khodkova,
Kristina Yarosh), Oleksiy Furman,
Daniil Galkin, Pavlo Itkin, Dmytro Iv,
Andriy Yermolenko, Nikolay Karabinovych,
Kinder Album, Waldemart Klyuzko,
Daria Koltsova, Maria Kulikovska,
Danylo Movchan, Stanislav Ostrous,
Dasha Podoltseva, Andriy Rachinskiy
/ Daniil Revkovskiy, Margo Reznik, Oleksiy Sai,
Yuriy Sivirin, Mykhailo Skop, Oleg Tistol,
Julia Zakharova**

Ukraina. Pod innym niebem. Pod niebem, które stało się źródłem śmiertelnego zagrożenia. Nazwa wystawy inspirowana jest filmem *Niebo. Inwazja* Daniila Revkovskiego i Andrija Raczynskiego – spektaklem nieba przeciętego rakietami, który nabiera majestatycznego, a jednocześnie straszliwego piękna. Rosja urządza Ukrainie raketową apokalipsę, przyznając się w ten sposób do bezsilności. Prowadzi wojnę, łamiąc zasady wojskowe – po fiasku „blitzkriegu” dopuszcza się ludobójstwa, mordując tych, którzy kochają wolność i którzy dobrze wiedzą, co znaczy nienawiść. W rzeczywistości trwa to wieki, ale do momentu inwazji na pełną skalę nie zdawaliśmy sobie sprawy z siły nienawiści, którą Rosja gromadziła przez tak długi czas. Teraz jej wojska otwarcie próbują wymazać Ukrainę z powierzchni ziemi – bombardują, niszczą, torturują, gwałcą.

„Wojna to koniec cywilizacji” – usłyszałam to tu, w Polsce, i zapadły mi te słowa w pamięć, takie są trafne. Koniec cywilizacji, jak się okazuje, już nadszedł. Wojna jest bowiem unieważnieniem norm moralnych i uwolnieniem najgorszych instynktów. Jest to niezgłębiona przepaść kłamstw, w którą codziennie wpada nasz wściekły wschodni sąsiad. Wojna to czas utraty złudzeń. Już nigdy nie będziemy tak naiwni, by uwierzyć w możliwy moralny stosunek Rosjan do bliźniego – staliśmy się bardziej świadomi. Uświadomienie ich najwyższej podłości i barbarzyństwa zmieniło nas radykalnie i nieodwracalnie. To, co wydarzyło się w Mariupolu, Buczy, Izium, nowe katownie i masowe groby, okrucieństwa, do których, jak się wydawało, ludzkość nigdy miała nie wrócić, jest po drugiej stronie rozumienia dobra i zła. Putin to klasyczny dyktator stojący ponad wszelką moralnością, a więk-

szość ludności jego kraju ślepo za nim podąża, i będzie to robić, nawet jeśli zostanie skazana na śmierć.

Tak więc dzisiaj Ukraina i Ukraińcy żyją w zupełnie zmienionej rzeczywistości, która nastąpiła 24 lutego. W umyśle każdego Ukraińca życie podzieliło się na dwa etapy – przed i po. Narodziła się także świadomość tego, że rzeczywistość jest inna dla każdego, wieloekranowa, że tak powiem. Istnieje rzeczywistość, w której trwa nasza rozpaczliwie odważna walka. I istnieje paranoiczna, „przekręcona” rzeczywistość rosyjskich zbrodniarzy wojennych. I jest rzeczywistość tych, którzy współczująco lub z dystansem obserwują tę konfrontację. Wojna to nie jest sytuacja, w której obserwator może zająć pozycję insidera, jednak potęga sztuki pozwala mu się mentalnie przenieść pod nasze groźne niebo. Niniejsza wystawa prezentuje prace, które są wynikiem bezpośredniej reakcji na to, co się dzieje, oraz podkreślają tragedię i bohaterstwo czasu. Na przykład zdjęcia Oleksija Furmana z cyklu *Wyzwolony obwód kijowski* lub Andriya Boyki, które zostały nakręcone dla agencji informacyjnych i mediów, uznano za dokumenty ze względu na ich walory artystyczne. Nasza zewnętrzna rzeczywistość zmieniła się radykalnie: w projekcie *Zostawmy to na lepsze czasy...* Roman Bordun zauważa, że dzisiaj Ukraina przypomina „muzeum ruin”, i proponuje pozostawienie podziwu dla tej egzotycznej entropii na później, kiedy już odbudujemy Ukrainę, a ilość tej entropii znacznie się zmniejszy... Zmienia się też sama wizja, optyka światopoglądu – teraz piękno jest w większości przerażające, jak na przykład w hybrydowych obiektach *Kinder Album*, która tworzy dziwne kości-kwiaty. Czasem się boimy, czasem wpadamy w panikę – i to jest zrozumiałe, bo w Ukrainie zagrożenie istnieje na każdym kroku i żadna zasada dwóch ścian nikogo

nie uratuje – to może najbardziej trafne słowa, aby opisać instalację Julii Zakharovej. Mimo to walczymy i wierzymy w zwycięstwo. Wojna to czas pojmowania prawdziwego sensu życia i prawdziwych wartości. Podczas wojny żyjesz z godziny na godzinę, a czasami nawet chwilą. Właśnie to jest tematem cyklu fotograficznego Olgi Drozd *Dziękuję za kolejny dzień*. Na jej zdjęciach przedstawione jest monotonne piękno słonecznych poranków, ponieważ każdy dzień, który daje możliwość znów zobaczyć słońce, jest niesamowicie piękny...

Jesteśmy zjednoczeni, jesteśmy wspólnotą, która stawia potężny opór. Ta nowa jedność Ukraińców, to pojawienie się nowego narodu jest uderzające... I nawet nie stawienie czoła złu, ale ta jedność i niezniszczalność stały się głównymi czynnikami naszego dorastania jako ludu. Być może na początku wojny nie byliśmy pewni, czy jesteśmy do czegoś takiego zdolni, ale robimy to. Więcej, będziemy nadal to robić – walczyć, niszczyć silniejszego od nas, przygotowanego na tę wojnę wroga. Odpychamy okupantów od własnej ziemi, ruszamy do kontrataku. Teraz często powtarzamy: „Ukraina przede wszystkim” – przykro nam, że nie zdawaliśmy sobie z tego sprawy wcześniej. Miliony Ukraińców rozproszyły się po obcych krajach i czują się tam „obcymi”; temat ten porusza Margo Reznik w filmiku *Obcy*. Teraz wiemy na pewno: mamy wszystko, nasza ziemia jest dla nas najlepsza, a kiedy wojna się skończy, pokochamy ją bardziej niż kiedykolwiek wcześniej – bo teraz jest uświęcona krwią...

Być może zrozumienie tej prostej prawdy jest warte ceny, którą za nią płacimy. Jesteśmy bohaterskim narodem, któremu wypadło to pojąć w nieprosty czas. W utwierdzeniu

świadomości własnej wartości i wielkich perspektyw chcę widzieć sens wszystkiego, co się teraz dzieje. Najważniejszą rzeczą, która stała się zupełnie inna, jest samoświadomość Ukraińców, na rozwój której ogromny wpływ miały nowe doświadczenia wojny. Każdy dzień sprawia, że jesteśmy dumni z naszych obrońców – szczerze wierzymy w siły zbrojne Ukrainy. Równie godni podziwu są ci, którzy pomagają, stają się wolontariuszami w celu budowania wspólnej przyszłości. Wspaniali są także ci, którzy nie cenią wyżej osobistych interesów, ale mają jeden wspólny: zwycięstwo. Historyczne wyzwania są stawiane przed Ukrainą po to, abyśmy w końcu zrozumieli, że jesteśmy wielkim narodem, który odważnie broni europejskich wartości i powstrzymuje inwazję imperium zła, beznadziejnie pogrążonego w zgniłym bagnie swojej sowieckiej przeszłości. Teraz nikt ani nic nie powstrzyma nas na drodze do zwycięstwa.

Kuratorka

Victoria Burlaka

Україна. Під іншим небом. Небом, яке стало джерелом смертельної загрози. Назва виставки навіяна відео «Sky. Invasion» Даниїла Ревковського і Андрія Рачинського. Видовище небес, посічених запусками ракет, набуває величної і водночас страшної краси. Росія влаштовує Україні нищівні «ракетні апокаліпсиси», зізнаючись таким чином у власному безсиллі. Вона веде війну без правил – зазнавши фіаско із «бліцкригом», розгортає геноцид проти ненависного свободолюбного народу. Він триває насправді століттями, але до повномасштабного вторгнення ми не усвідомлювали всю силу ненависті, яку росія накопичувала століттями. Тепер Україну відверто намагаються стерти з лица землі – розбомбити, знищити, закатувати, зґвалтувати...

«Війна – то кінець цивілізації» – цю фразу я почула тут, у Польщі, і вона закарбувалась у свідомості своєю влучністю. Кінець цивілізації, виявляється, вже настав. Адже війна – це припинення дії моральних норм і вивільнення найгірших звірячих інстинктів. Це безкінечна прірва брехні, в яку кожного дня падає наш скажений «східний сусід». Війна – час втрати ілюзій. Ми ніколи більше не будемо настільки наївними, щоб вірити в можливість морального ставлення росіян до ближнього – ми подорослішали. Усвідомлення дна їх ницості і варварства змінило нас кардинально і незворотно. Те, що відбувалось у Маріуполі, Бучі, Ізюмі, нові катівні і братські могили, звірства, до яких, здавалося б, історично людство вже ніколи не могло повернутися, знаходиться «по ту сторону» розуміння добра і зла. Путін – класичний диктатор, який вище будь якої моралі, і його народ, у більшості своїй, сліпо іде за ним, навіть якщо його женуть на бійню...

Отже, сьогодні Україна і українці живуть у цілковито зміненій реальності, яка настала 24 лютого... У свідомості чітко зафіксувалися два стани – «до» і «після». І усвідомлення того, що дійсність у всіх різна, мультіекранна, так би мовити.

Є реальність нашої відчайдушно сміливої боротьби. Є параноїдальна «вивернута» реальність російських військових злочинців. І є реальність тих, хто відсторонено або співчутливо спостерігає за цим протистоянням. Війна – це не та ситуація, коли спостерігач може стати у позиції інсайдера, але все ж таки сила мистецтва дає можливість відчувати себе під нашим грізним небом. Власне, на виставці й представлені роботи, які є результатом прямого реагування на те, що відбувається, підкреслюють весь трагізм і героїку часу. До прикладу, фотографії Олексія Фурмана із серії «Звільнена Київщина» або Андрія Бойка знімалися для інформагенцій та медіа, але завдяки художнім якостям «переросли»... Наша зовнішня реальність змінилась докорінно: у проєкті «Давайте залишимо це на потім...» Роман Бордун пропонує замислитись над тим, що сьогодні Україна нагадує «музей руїн», і пропонує облишити це милування екзотичною ентропією на потім, коли ми відбудуємося, відповідно кількість цієї ентропії значно зменшиться... Змінюється також саме бачення, сама оптика споглядання світу – тепер краса є переважно жажливою, як от у гібридних об'єктах Kinder Album, яка робить дивні кістки-квіти... Іноді ми боїмося, іноді впадаємо в паніку – і це цілком зрозуміло, тому що в Україні загроза переслідує на кожному кроці, не рятує ніяке «Правило двох стін» – про це інсталяція Юлії Захарової. Попри це ми відчайдушно боремось і віримо в перемогу. Війна – час осягнення справжнього сенсу життя і справжніх цінностей. На війні живеш одним днем, інколи – однією миттю. Про це фотосе-

рія – Ольги Дрозд «Дякую за ще один день», яка фіксувала монотонну красу сонячних ранків: кожен день, коли ти знову можеш бачити сонце, є неймовірно прекрасним...

Ми єдині, ми–громада, ми–на одній потужній хвилі супротиву, і ця нова єдність українців, поява нового колективного тіла народу кидається в очі... І навіть не погляд в обличчя злу, але ці єдність і незламність стали головними факторами нашого дорослішання. Можливо на початку війни ми не були впевнені, що здатні на таке, але ми це робимо і будемо продовжувати робити – даємо відсіч, знищуємо переважаючого і, як би там не було, приготованого до війни ворога. Відтісняємо окупантів з власної землі, ідемо в контрнаступ... Тепер ми часто повторюємо: «Україна понад усе» – нам прикро, що ми не усвідомлювали цього раніше так, як зараз. Мільйони українців розпоширилися по чужих землях і почуваються там «інопланетянами»: про це є відео Марго Рєзнік «Чужий». Тепер ми абсолютно точно знаємо: у нас є все, наша земля для нас найкраща. І коли закінчиться війна, ми любитимемо її як ніколи раніше: тому що тепер вона освячена кров'ю...

Можливо, осягнення цієї простої істини варте тих жертв, які ми за нього заплатили. Ми – героїчний народ, якому потрібно було це зрозуміти. В усвідомленні власної цінності і величезних перспектив хочеться бачити сенс всього, що відбувається. Головне, що стало абсолютно іншим, це – самосвідомість українців, яка повністю «перепрошита» новим досвідом... Кожний день змушує нас пишатись своїми захисниками – ми щиро віримо в ЗСУ. Так само варті захоплення ті, хто допомагають, жертвують, займаються волонтерством – заради спільного майбутнього. Ті, у кого немає особистих інтересів, є тільки один спільний – пере-

мога. Історичні випробування даються Україні для того, щоб ми врешті зрозуміли: ми – великий народ, який мужньо боронить європейські цінності і стримує навалу «імперії зла», яка безнадійно загрузла в гнилому болоті свого радянського минулого. І тепер на шляху до перемоги нас не зупинить вже ніхто і ніщо.

Куратор

Вікторія Бурлака

Ukraine. Under a Different Sky. Under a sky that has become a source of grave danger. The title of the exhibition is inspired by Andrij Raczynski and Daniil Rewkowski's video, *Sky. Invasion*— a spectacle of a sky strewn by missiles that takes on a majestic and simultaneously terrifying beauty. Russia is orchestrating a devastating “rocket apocalypse” for Ukraine, thereby admitting its own weakness. It is waging war by disregarding military rules – following the fiasco of its “blitzkrieg,” it perpetrates a genocide of those who love freedom and know the meaning of hatred. In fact, this has been going on for ages, but until the full-scale invasion, we didn't realise the intensity of hatred that Russia had accumulated over such a long period of time. Now, Russia is openly trying to wipe Ukraine from the face of the Earth – Russian soldiers bombard, destroy, torture, and rape...

“War is the end of civilisation” – I heard this statement here in Poland and these words were etched into my brain, they are so accurate. The end of civilisation, as it turns out, is already here. War is the end of morality and the release of the most repulsive instincts. It is an endless abyss of lies that Ukraine's enraged “eastern neighbour” falls into every day. War is a time of disillusionment. Never again will we be so naive as to believe in the possibility of Russia behaving decently towards its neighbours – now, we know better. Coming to terms with Russia's utter evil and brutality has changed us radically and irreversibly. What happened in Mariupol, Bucha, Izyum, places of torture and mass graves, atrocities that humanity would – it seemed, at least in terms of history – never return to, is “on the other side” of the understanding of good and evil. Putin is a classic dicta-

tor standing above all morality, and the majority of Russia's population are following him blindly, and will follow him, even if they are sentenced to death.

Ever since 24 February, Ukraine and the Ukrainian people have been facing a completely new reality. In the mind of all Ukrainians, life has clearly been split into a “before” and “after.” We also need to recognise that reality is different for everyone, in various ways. There is a reality in which our desperately courageous struggle continues. There is also the paranoid “twisted” reality of Russian war criminals. And there is the reality of those who witness this confrontation with sympathy or distance themselves from it. War is not a situation in which bystanders can take the position of insiders, but at any rate the power of art allows them to feel as if they are living under our treacherous sky. This exhibition presents works that are the result of a direct reaction to what is happening and emphasize the entire tragedy and heroism of the current situation. For example, Ołeksij Furman and Andriy Boyko's photos from the series *Liberated Kiev District*, shot for news agencies and the media, were considered documents due to their artistic qualities... Our external reality has radically changed. In the project *Let's leave it for better times...*, Roman Bordun suggests a reflection on the fact that today Ukraine resembles a “museum of ruins”. He proposes to leave this fascination with exotic entropy for later, when we rebuild Ukraine, and the amount of this entropy will be significantly reduced... The very vision, the very optics of our worldview are also shifting – beauty is now mostly terrifying, as in the hybrid objects created by Kinder Album, who create bizarre bones-flowers... Sometimes we are afraid, sometimes we give in to panic – and it

is quite understandable, because in Ukraine there is a threat at every step. No *Rules of two Walls* can help us – and this is the most appropriate way to describe Julia Zakharova installation. Still, we desperately struggle and believe in victory. War is also a time to understand the true meaning of life and true values. During war, each day matters. Sometimes, we even “live in the moment.” This is the theme of Olga Drozd’s photographic series *Thanks for another day*, showing the monotonous beauty of sunny mornings – after all, each day that we can see the sun again is incredibly beautiful...

We are united, we are a community that will put up a powerful resistance. This new unity of Ukrainians, the emergence of a new unified nation, is striking... Not even facing evil, but this unity and indestructibility, have become the main factors in our maturing as a people. Perhaps at the start of the war we were unsure whether we were capable of such a thing, but we are. What’s more, we will persevere – fight, and destroy an enemy that is stronger and better prepared for this war. We are pushing the invaders off our land, and we are fighting back... Now we often repeat – “Ukraine above all” – unfortunately, we did not realise this earlier. Millions of Ukrainians scattered across foreign countries feel “alien” there: Margo Reznik addressed this in her video *Alien*. Now we are sure that we have everything, our own land is the best for us, and when the war is over, we will cherish it more than ever – because now it has been sanctified with blood...

Perhaps understanding this simple truth is worth the price we are paying. We are a heroic nation who have come to understand this at such a difficult time. I wish to see the meaning of current events in this newfound understanding of our value and future perspectives.

The most important thing that has changed is the Ukrainians’ self-awareness, whose development was greatly influenced by this new experience of war... Each day makes us proud of our defenders – we sincerely believe in the Armed Forces of Ukraine. Equally, we admire those who help, donate and volunteer for a common future as well as those who, instead of focusing on personal interests, have one common goal – victory. Ukraine is now facing these historical challenges, so that we can finally understand that we are a great nation that is bravely defending European values and holding back the invasion of the “evil empire,” hopelessly plunged in the foul swamp of its Soviet past. Now, nothing and no one can stop us from winning.

Curator

Victoria Burlaka

Wyobraź sobie, że wszyscy Twoi najbliżsi w jednej chwili zginęli. Szybko opuszczasz zgłiszczona swojego domu. Nie wiesz, kiedy będziesz mógł wrócić na swoją ziemię, do swoich sąsiadów. W jednej chwili cały twój świat legł w gruzach... Taka sytuacja dotknęła naszych wschodnich sąsiadów.

Od 24 lutego 2022 roku świat wielu Ukraińców radykalnie się zmienił. Polityka prowadzona za pomocą wojny skutkuje cierpieniem niewinnych ludzi. Pod takim samym niebem, a jednocześnie zupełnie innym – przecinanym smugami rakiet – ludzie starają się ocalić tyle normalności, ile to tylko możliwe.

Zdaje się, że jesteśmy świadkami epokowego wydarzenia, mogącego skutkować upadkiem kolosa na glinianych nogach, jakim jest Rosja. Mijający rok jawi się jako kolejny etap rozpoczętej przeszło trzydzieści lat temu jesieni narodów, kiedy to Polska, Bułgaria, Węgry, Czechosłowacja i Rumunia wyzwoliły się z sowieckiej niewoli. Tym razem to Ukraina rozpoczęła proces wyzwalać się spod wpływu kruszącego się imperium. Znaczenie niepodległej Ukrainy dla światowego porządku akcentował wyraźnie Zbigniew Brzeziński, polsko-amerykański dyplomata i sowietolog, doradca ds. bezpieczeństwa narodowego prezydenta Jimmy'ego Cartera. Uznawał on naszego wschodniego sąsiada za jeden z geopolitycznych sworzni, determinujący równowagę regionu. Zgodnie z koncepcją Brzezińskiego, Ukraina stanowi rosyjskie okno na Zachód, bez czego kraj Putina może liczyć jedynie na status regionalnego, azjatyckiego mocarstwa. W tym ujęciu wynik wojny o wolną Ukrainę ma nie tylko kluczowe znaczenie dla formowania się niezależnego państwa, ale w dużym stopniu określa przyszłość świata, w którym przyjdzie nam żyć. Wydarzenia za naszą wschodnią granicą

szczególnie dotyczą Polski – najbliższego sąsiada i najwierniejszego sojusznika Ukrainy w zmaganiach z Rosją. Tym bardziej istotne staje się przepracowanie naszych sąsiedzkich relacji z Ukrainą i rzetelny, partnerski dialog pomiędzy obydwoma państwami.

W brutalnym uścisku między straszliwą codziennością i toczącymi się ponad głowami ustaleniami politycznymi znaleźli się również ukraińscy artyści. Zmuszeni do opuszczenia domów, zmobilizowani do walki, niepewni nadchodzącej przyszłości nie przestali tworzyć. Odpowiadając na rzeczywistość, zmienili jedynie temat swoich prac. Dokumentują, starając się utwalić i skomentować otaczające ich cierpienie, na wszelkie możliwe sposoby zwrócić uwagę świata na dotykającą ich niesprawiedliwość. Dzięki ich sztuce trudniej nam odwrócić wzrok i wycofać się do bezpiecznej codzienności. Na szczęście Ukraina ma swoich artystów.

Życzymy Ukraińcom szybkiego zwycięstwa i odbudowy zniszczeń wojennych. Przed broniącym się państwem stoi jeszcze jedno wielkie zadanie. Walka o samostanowienie musi przekroczyć militarne i polityczne zaangażowanie. Za naszą wschodnią granicą równolegle trwa proces poszukiwania tożsamości. Niezależnie od tego, która koncepcja zwycięży, ważne jest, żeby wyrwana z rosyjskiego uścisku Ukraina była w stanie oprzeć kulturę swojego państwa na silnych fundamentach. A to jest jedno z największych zadań, jakie stoi przed artystami prezentowanymi na naszej wystawie.

Kurator

Marcel Skierski

Уяви, що всі близькі тобі люди померли в одну мить. Ти швидко залишаєш руїни свого будинку. Ти не знаєш, коли зможеш повернутися на свою землю, до людей, котрі живуть поруч. В одну мить весь твій світ опиняється в руїнах... Це сталося з нашими східними сусідами.

З 24 лютого 2022 року світ багатьох українців докорінно змінився. Політика війни призводить до страждань невинних людей. Під одним небом, і в той же час під зовсім іншим — понівеченим слідами від ракет і ревом пострілів, люди намагаються зберегти їхню реальність настільки нормальною, наскільки це вдається.

Здається, ми стаємо свідками епохальної події, яка може закінчитися падінням колоса на глиняних ногах, яким є Росія. Вбачається наступний етап «осені народів», що почався понад тридцять років тому, коли Польща, Болгарія, Угорщина, Чехословаччина та Румунія звільнилися від радянської неволі. Цього разу саме Україна почала свій процес звільнення від впливу імперії, що занепадає. Важливість незалежної України для світового ладу чітко підкреслив Збігнев Бжезінський, польсько-американський дипломат і радянознавець, радник з національної безпеки президента Джиммі Картера. Він розглядав нашого східного сусіда як один із геополітичних стрижнів, який визначає рівновагу регіону. Згідно з концепцією Бжезінського, Україна є російським вікном на Захід, без якого країна Путіна може розраховувати лише на статус регіональної, азіатської імперії. З цієї точки зору, результат війни за вільну Україну має вирішальне значення не лише для утворення незалежної держави, а й, у значній мірі, для формування майбутнього світу, в якому ми житимемо. Події за межами нашого східного кордону особливо стосуються Польщі – найближчого сусіда України та найвірнішого со-

юзника в боротьбі з Росією. За таких умов важливим стає опрацювання наших добросусідських відносин з Україною і ретельний, партнерський діалог між обома країнами.

Українські митці також опинилися в брутальних обіймах жахливих буднів і політичних домовленостей, що відбуваються за їхніми спинами. Змушені покинути рідні місця, готові до боротьби, очікуючи на непевне майбутнє, вони не припиняли творити. Реагуючи на дійсність, вони лише змінили тематику своїх творів. Вони документують, намагаючись увічнити і прокоментувати страждання, яке їх оточує, всіляко привернути увагу світу на цю несправедливість. Завдяки їхньому мистецтву нам складніше відвести погляд і повернутися до звичних нам буднів.

Бажаю українцям швидкої перемоги та відновлення інфраструктури. Перед державою, що захищається, стоїть ще одне важливе завдання. Боротьба за самовизначення повинна виходити за межі військово-політичних міркувань. За нашим східним кордоном також відбувається процес самовизначення. Незалежно від того, яка концепція переможе, важливо, щоб Україна, визволена з кривавих російських обіймів, змогла зміцнити культуру своєї держави на міцному фундаменті. Це і є одне з найважливіших завдань, яке стоїть перед митцями, представленими на нашій виставці.

Куратор

Марцель Скерський

Imagine this: in an instant, all your nearest and dearest are killed. You rush to escape the ruins of your home. You don't know when you'll be able to return to your land, your neighbours. In an instant, your entire world crumbles to pieces.

This is what Poland's eastern neighbours are going through right now. After 24 February, the world of many Ukrainians was completely changed. Politics carried out by means of war result in the suffering of innocent people. Under the same, and yet entirely different sky – a sky filled with missiles and the sound of bombings – people strive to preserve what little normality they can.

It seems to me that we are witnessing an epoch-making event, which could result in the fall of a giant with feet of clay, namely Russia. This year appears to be the next stage of the Fall of Nations, which began more than thirty years ago, when Poland, Bulgaria, Hungary, Czechoslovakia and Romania were liberated from Soviet subjugation.

Now, Ukraine has started the process of liberating itself from the influence of the crumbling empire. Zbigniew Brzeziński, the Polish-American diplomat, Sovietologist and National Security Advisor under President Jimmy Carter, emphasised the importance of Ukraine's independence for the rest of the world. Brzeziński considered Ukraine to be one of the geopolitical pivots determining the balance of the entire region. According to Brzeziński, Ukraine is Russia's window to the West and without it, Putin's country can only count on the status of a regional, Asian power. In this sense, the outcome of the war for free Ukraine will not only be crucial for a the formation of an independent state, but will also determine the future of the world. The events beyond Poland's eastern border are of particular concern to our country

– Ukraine's closest neighbour and most loyal ally in the struggle against Russia. Because of this, it is crucial to re-shape Poland's relationship with Ukraine and establish genuine dialogue between our two countries.

Ukrainian artists find themselves in the brutal clinch between the horrors of everyday life and political agreements. Forced to leave their homes, mobilised to fight, and anxiously awaiting the future, they've not abandoned making art. In response to current events, they've changed the content of their works. They document and respond to the suffering that surrounds them, and in every possible way try to draw the world's attention to the injustices affecting Ukraine and its people. Their art makes it more difficult for us (and other Western countries in particular) to look away and return to the safety of our everyday lives. Fortunately, Ukraine does still have its artists.

I wish Ukraine a swift victory and reconstruction of their war-torn country, but it also faces another important task. The struggle for self-determination must go beyond military and political commitment. Beyond Poland's eastern border, a parallel search for identity is underway. Regardless of the outcome, it is essential that Ukraine, freed from Russia's influence, is able to base its country's culture on strong foundations. And this is one of the biggest tasks facing the artists featured at our exhibition.

Curator

Marcel Skierski

Piotr Armianovski [Пьотр Армяновський]

Urodził się w 1985 roku w Doniecku. Mieszka i pracuje w Kijowie. Performer i reżyser, współzałożyciel grupy Pic Pic. Studiował teatr i sztukę performansu w Kijowie, Lwowie i Moskwie, m.in. uczestniczył w *Szkole performance'u* Janusza Bałdygi i *W obecności artysty* Mariny Abramowicz. Po wybuchu konfliktu zbrojnego w rodzinnym mieście zajmuje się głównie filmem dokumentalnym i teatrem. Uczestniczy w wystawach w Ukrainie, w Polsce, na Węgrzech, we Francji i Hiszpanii.

[Народився в 1985 році в Донецьку. Живе і працює в Києві. Перформер та режисер, співзасновник групи Піс Піс. Вивчав театр та мистецтво перфомансу в Києві, Львові та Москві, включно зі «Школою перфомансу» Януша Балдиґи та «У присутності митця» Марини Абрамович. Після початку військового конфлікту в рідному місті Пьотр працює переважно з документальним кіно та театром. Бере участь у виставках в Україні, Польщі, Угорщині, Франції та Іспанії.]

[Born in 1985 in Donetsk. He lives and works in Kyiv. Armianovski is a performer and director, the co-founder of the Pic Pic group. He studied theatre and performance art in Kyiv, Lviv, and Moscow, participated in Janusz Baldyga's *School of Performance*, and Marina Abramovich's *The Artist is Present*. Since the outbreak of armed conflict in his hometown, he has mainly been working with documentary film and theatre. He has participated in exhibitions in Ukraine, Poland, Hungary, France and Spain.]

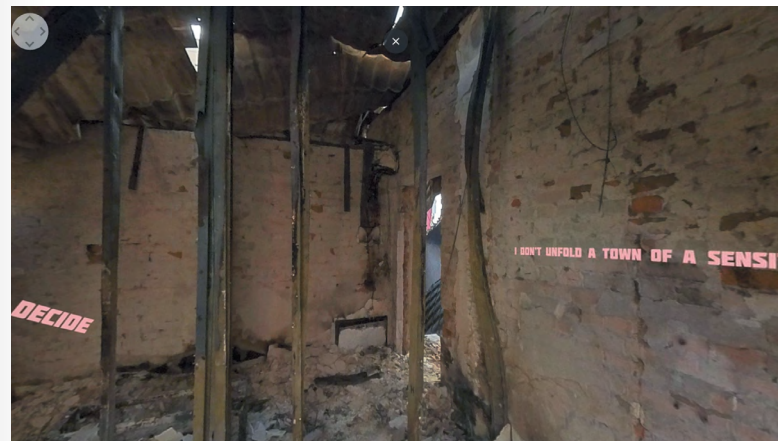
Mykhailo Zharzhailo [Михайло Жаржайло]

Poeta, eseista, performer. Jest autorem książek *Milicja karmy* (Smoloskyp, 2014) oraz *Symbole niedopuszczalne* (KNXT, 2020). Jego wiersze opublikowane zostały

w antologii *Młodej poezji ukraińskiej III tysiąclecia* (А-ВА-ВА-НА-ЛА-МА-НА, 2018). Pisał dla magazynów „SHO”, „Vozdukh”, „Kontekst”, „Paradyhma”, dla portali internetowych Litcentr, Soloneba, Kontent, Radar, Salon Literacki, Helikopter i innych.

[Поет, есеїст, перформер. Автор книжок «Міліція карми» («Смолоскип», 2014) та «Неприпустимі символи» (KNXT, 2020), учасник Антології молоді української поезії III тисячоліття (А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА, 2018). Друкувався в журналах «ШО», «Воздух», «Контекст», «Парадигма», онлайн-ресурсах Litcentr, Soloneba, Kontent, Radar, Salon Literacki, Helikopter та ін.]

[Poet, essayist, and performer. He is the author of *Karma militia* (Smoloskyp, 2014) and *Invalid Characters* (KNXT, 2020). His poems were published in the anthology *Young Ukrainian Poetry of the Third Millennium* (А-ВА-ВА-НА-ЛА-МА-НА, 2018). He published in magazines including *SHO*, *Vozdukh*, *Kontekst*, *Paradyhma*, as well as online portals such as Litcentr, Soloneba, Kontent, Radar, Salon Literacki, Helikopter, and others.]

Ctrl+Z
2022

Urodził się w 1989 roku w Sumach. Mieszka i pracuje w Kijowie. Ukraiński fotograf, filmowiec, dokumentalista. Studiował w Szkole Fotografii Viktora Marushchenki w Kijowie (2016—2018). Od 2015 roku uczestniczy w indywidualnych i zbiorowych projektach wystawienniczych w Kijowie, Warszawie i Kłajpedzie. Wraz z artystką Anti Gonna został nominowany do PinchukArtCentre Prize 2019. Zajmuje się tematyką traumy, pamięci, subkulturowych społeczności i zjawisk lokalnych oraz ich wpływu na aktualne procesy w sztuce ukraińskiej.

[Народився в місті Суми 1989 року. Живе і працює в Києві. Український фотограф, відеограф, документаліст. Навчався в школі фотографії Віктора Марущенка в Києві (2016—2018). З 2015 учасник персональних та спільних виставкових проєктів у Києві, Варшаві та Клайпеді. У співавторстві з художницею Anti Gonna був номінантом PinchukArtCentre Prize 2019. Працює з темами травми, пам'яті, субкультурних локальних спільнот та явищ а також їхнього впливу на актуальні процеси в українському мистецтві та часі.]

[Born in 1989 in Sumy. A Ukrainian photographer, filmmaker, and documentarian. He studied at the Viktor Marushchenko's School of Photography in Kyiv (2016—2018). Since 2015, he has been participating in individual and collective exhibition projects in Kyiv, Warsaw, and Klaipėda. In collaboration with the artist Anti Gonna, he was nominated for the 2019 PinchukArtCentre Prize. He focuses on the subjects of trauma, memory, subcultural communities, as well as local phenomena and their impact on current processes in Ukrainian art.]

Fotografia dokumentalna

[Документальне фото]

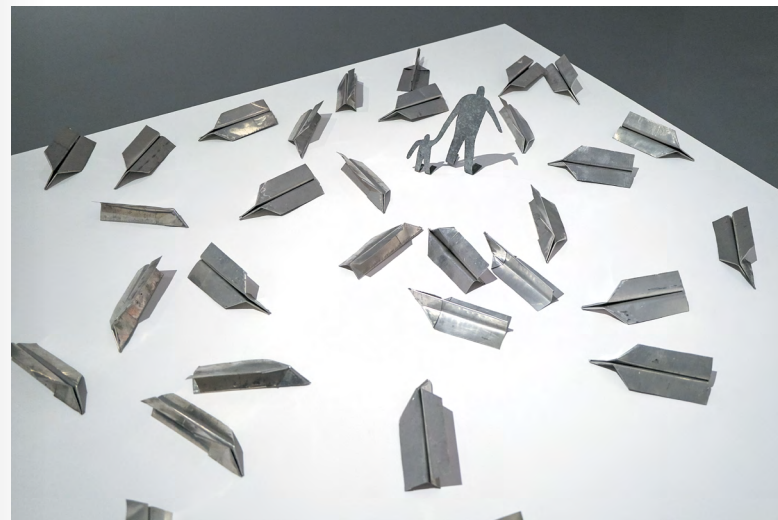
[Documentary photo]

2022

Urodził się w 1997 roku w Czerwonogrodzie w obwodzie lwowskim. Obecnie mieszka i pracuje w Kijowie. Jest artystą samoukiem, zajmuje się malarstwem, grafiką, rzeźbą i kolażem. Ukończył miejscową Wyższą Szkołę Zawodową na kierunku Komputerowy Skład Tekstu. Jego prace prezentowane były na wystawach w Ukrainie i Europie.

[Народився 1997 року в Червонограді Львівської області. На даний момент живе та працює в Києві. Художник-самоук, працює з живописом, графікою, скульптурою та колажем. Закінчив місцеве вище професійне училище за фахом «Оператор комп'ютерного друку та компонування тексту». Його роботи були представлені на виставках в Україні та Європі.]

[Born in 1997, in Chervonograd, Lviv region, he currently lives and works in Kyiv. He is a self-taught artist working with painting, graphics, sculpture and collage. He graduated from the local higher vocational school with a degree in Typesetting. His works have been presented at exhibitions in Ukraine and Europe.]

Samoloty

[Літаку]

[Airplanes]

2022

Urodził się w Drohobyczu w obwodzie lwowskim. Mieszka i pracuje we Lwowie. Magister Inżynierii Przemysłowej i Lądowej. Członek Ukraińskiej Alternatywy Fotograficznej (UPHA). W swoich pracach próbuje udokumentować ulotne chwile. Zachwyca się kiczem. Bada wiarygodność gatunku dokumentalnego poprzez łączenie klisz medialnych z klasycznym wykonaniem. Kwestionuje istnienie prywatności jednostek w społeczeństwie ery cyfrowej. W 2019 roku zadebiutował na Docudays UA i DOK Leipzig pełnometrażowym filmem *The Diviners*. Od początku rosyjskiej inwazji na Ukrainę fotografuje sytuację na terenach uwolnionych spod rosyjskiej okupacji.

[Народився в Дрогобичі, Львівської області. Живе та працює у Львові. Магістр промислового та цивільного будівництва. Член Української Фотографічної Альтернативи (UPHA). Фіксує дух часу та кітч. Поєднуючи медійні кліше з класичним виконанням, досліджує правдивість жанру документалістики. Автор ставить під сумнів існування приватності громадян у цифрову епоху. У 2019 із повнометражним фільмом «Божественні» дебютував на Docudays UA та DOK Leipzig. Від початку повномасштабного вторгнення росії на територію України активно фотографував на деокупованих територіях.]

z serii *Zostawmy to na lepsze czasy*

[з серії *Залишимо то на кращі часи*]

[from series *Let's leave it for better times*]

2022

[Born in Drohobych in the Lviv region, he now lives and works in Lviv. He holds an MA in Industrial and Land Engineering and is a member of the Ukrainian Photographic Alternative, UPHA. In his work, Bordun strives to document fleeting moments. He admires kitsch and examines the veracity of the documentary genre by combining media clichés with traditional craftsmanship. He questions the existence of an individual's privacy in the digital era. In 2019, he made his debut at Docudays UA and DOK Leipzig with a feature film entitled *The Diviners*. Since the beginning of the Russian invasion of Ukraine, he has been photographing the situation in areas released from Russian occupation.]

Urodził się w 1987 roku we Lwowie. Zajmuje się fotografią dokumentalną i artystyczną. Jest kuratorem, pedagogiem i jurorem międzynarodowych konkursów, a także członkiem międzynarodowego kolektywu ulicznego Little Box Collective, współzałożycielem grupy *Ukraińska fotografia Uliczna*. Autor dwóch książek: *Sykhiv* (Lwów, 2020) i *Two rooms* (Lwów, 2021). Od 2020 roku pracuje jako kurator projektów Fotograficznych w Lwowskim Miejskim Centrum Sztuki.

[Народився у Львові у 1987 році. Працює в жанрі документальної та арт фотографії, є куратором, викладачем та суддею різних міжнародних конкурсів, а також учасником міжнародного вуличного колективу «Little Box Collective», співзасновником групи «Українська вулична фотографія». Автор двох книг: «Сихів» (Львів, 2020); «Дві кімнати» (Львів, 2021). З 2020 року працює куратором фото проектів у Львівському муніципальному арт-центрі.]

[Born in 1987 in Lviv. He works in the genre of documentary and art photography, he is a curator, teacher and juror of various international competitions, as well as a member of the international collective "Little Box Collective", and the co-founder of the group Ukrainian Street Photography. He is the author of two books: *Sykhiv* (Lviv, 2020); *Two rooms* (Lviv, 2021). Since 2020, he has been working as a curator of photo projects at the Lviv Municipal Art Centre.]

Posągi Diany, Neptuna, Amfitrydy i Adonisa na Rynku

[Статуї Діани, Нептуна, Амфітриди та Адоніса на площі Ринок]

[Statues of Diana, Neptune, Amphitrid and Adonis in the Market Square]

2022

Urodził się w 1989 roku w Charkowie. Zaczynając swoją karierę jako fotoreporter w 2008 roku, relacjonował wiele wydarzeń kulturalnych i sportowych. To doświadczenie zaprowadziło go w obszary fotografii artystycznej, którą eksploruje do dziś. Granice między przestrzeniami publicznymi i prywatnymi, a także nowoczesne algorytmy cyfrowe i ich wpływ na obraz są głównym przedmiotem zainteresowania autora. Jego prace były publikowane m.in. w magazynach „Forbes”, „National Geographic”, „The Guardian”, „Le Monde”, „WirtschaftsWoche” czy „Forbes”.

[Народився у 1989 році в Харкові. Розпочавши кар'єру фотокореспондента у 2008 році, Ігор Чекачков висвітлював широкий спектр культурно-масових та спортивних заходів. Цей досвід привів митця до сфери художньої фотографії, у якій він творить і донині. Головний інтерес автора сьогодні - це межі між публічним та інтимним просторами, а також сучасні цифрові алгоритми та їхній вплив на зображення. Його роботи публікувалися у Forbes, National Geographic, The Guardian, LeMonde, WirtschaftsWoche, Forbes та інших видавництвах.]

[Born in 1989 in Kharkiv. Starting his career as a photojournalist in 2008, Igor Chekachkov covered a wide range of cultural and sporting events. This experience led him to the field of art photography, which he still explores today. The boundaries between public and intimate spaces, as well as digital algorithms and their influence on the image, are his main focus today. His work has been published in *Forbes*, *National Geographic*, *The Guardian*, *Le Monde*, *WirtschaftsWoche*, *Forbes*, and others.]

Nieznana kraina

[Невідома земля]

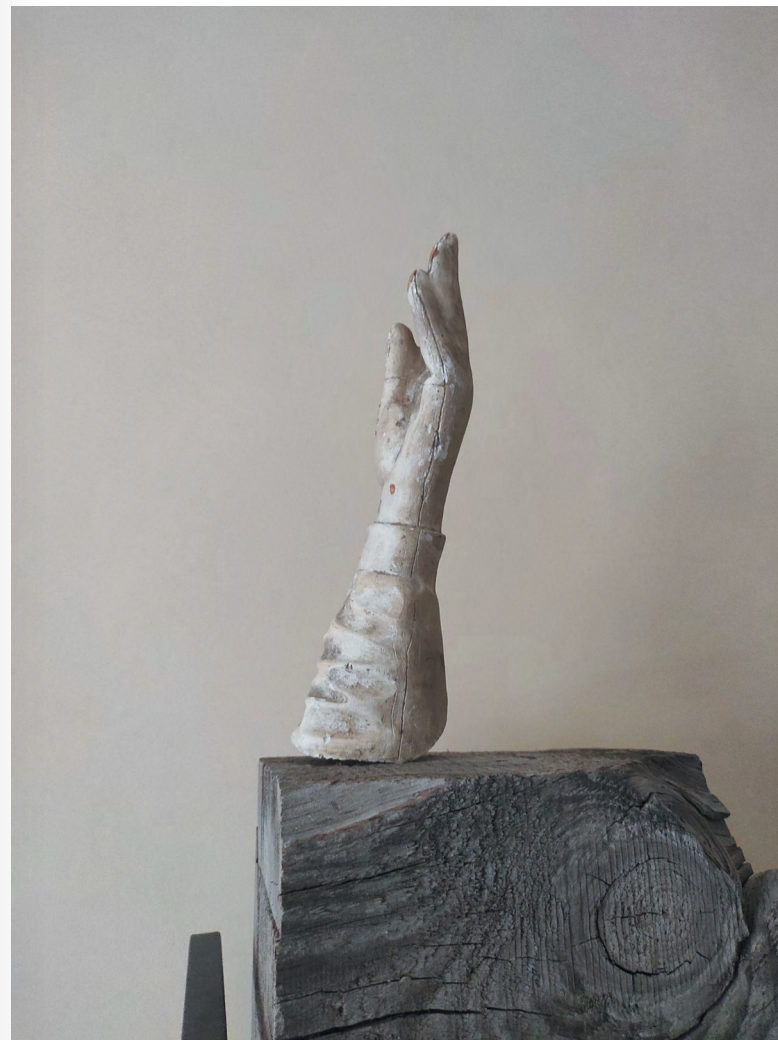
[Obscure Land]

2022

Urodziła się w 1988 roku. W latach 2010—2014 studiowała w Lwowskiej Narodowej Akademii Sztuk Pięknych na kierunku Malarstwo Monumentalne. W 2019 roku została stypendystką programu Ministra Kultury *Gaude Polonia*. Artystka, plakacistka. Tworzy plakaty z przypadkowymi obiektami, kolażami, skanami; minimalizuje jakąkolwiek ingerencję. Pracuje również z książką wizualną. Tworzy murale i mozaiki.

[Народилась у 1988. 2010—2014 – навчання у Львівській національній академії мистецтв, монументальний живопис. 2019 – стипендіатка програми Міністра культури і національної спадщини Республіки Польща *Gaude Polonia*. Художниця, плакатистка. Працює в постері з випадковими об'єктами у постерах, з, колажами, сканамі, мінімізуючи додаткове втручання. Також працює з візуальною книгою. Створює мурали, займається мозаїкою.]

[Born in 1988. In 2010, she graduated from the Lviv National Academy of Fine Arts in the field of Monumental Painting. In 2019, she received a scholarship to the *Gaude Polonia* programme funded by the Minister of Culture and National Heritage of the Republic of Poland. She creates posters using random objects, collages and scans; minimises any interference, as well as creates visual books, murals and mosaics.]

Męczennik

[Мученик]

[Martyr]

2022

Urodziła się w Krzywym Rogu. Mieszka i tworzy w Kijowie. W swoich projektach wykorzystuje różne media, takie jak sztuka cyfrowa (fotografia, wideo), kolaż, malarstwo, fotografia analogowa, tekstylna, teksty. Główne tematy, motywy przewodnie jej prac to: cyfrowy ślad człowieka, samotność, kwestia wyboru, dziedzictwo pokoleń i fenomen czasu.

[Народилася в Кривому Розі. Живе та працює у Києві. Працює над проектами з використанням різних медіа: цифрове мистецтво (фото, відео), колаж, живопис, аналогова фотографія, текстиль, тексти. Основні теми та лейтмотиви її робіт – цифровий слід людини, самотність, проблеми вибору, спадковість поколінь та феномен часу.]

[Born in Kryvyi Rih; lives and works in Kyiv. She works in different media: digital art (photo, video), collage, painting, analogue photography, textiles and texts. The leitmotif of her work is the digital footprint of man, loneliness, questions of choice, generational heredity and the phenomenon of time.]

Dziękuję ci za kolejny dzień

[Дякую за ще один день]

[Thank You for One More Day]

2022

Etchingroom1 (Anna Khodkova, Kristina Yarosh) [Анна Ходькова, Крістіна Ярош]

Studio drukarskie założone w 2016 roku w Kijowie przez dwie graficzki: Kristinę Yarosh i Annę Khodkovą.

Autorki pracują w technikach akwaforty i mozaiki.

Kristina Yarosh urodziła się w 1994 roku w Kijowie w Ukrainie. Studiowała w Instytucie Wydawnictwa i Poligrafii NTUU KPI im. Ihora Sikorskiego, na Wydziale Grafiki Książkowej. Obecnie zajmuje się głównie akwafortą i rozwojem techniki autorskiej. W swoich pracach artystka zwraca uwagę na niepozorne obiekty w przestrzeni miejskiej, zamieniając je w symboliczne artefakty.

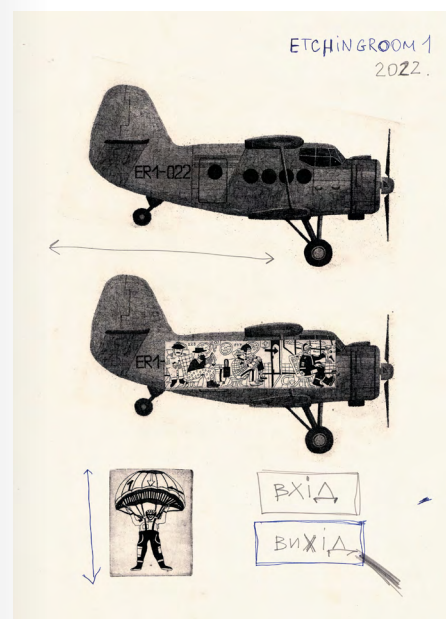
Anna Khodkova urodziła się w 1990 roku w Ukrainie.

Ukończyła Państwowe Liceum Plastyczne im. Tarasa Szewczenki (2008) i Narodową Akademię Sztuk Pięknych i Architektury (2016). Pracuje w technikach akwaforty, linorytu, sitodruku, monotypii, kaligrafii. Interesują ją transformacje obrazów i ich metaforyzacja.

[Друкарська студія, заснована у 2016 році двома мисткинями-графіками Крістіною Ярош та Анною Ходьковою в Києві. Авторки працюють у техніці офорта та мозаїки. Крістіна Ярош народилася в Києві в 1994 р. Закінчила Видавничо-поліграфічний інститут НТУУ «КПІ ім. І. Сікорського», відділення книжкової графіки. Наразі переважно працює з технікою офорта та розробкою авторської техніки. У своїх роботах художниця звертається до непримітних об'єктів у міському просторі, перетворюючи їх на символічні артефакти.

Анна Ходькова (нар. 1990) Закінчила ДХСШ ім. Т. Г. Шевченка (2008), Національну академію образотворчого мистецтва й архітектури (2016). Працює у техніках офорта, ліногравюри, шовкографії, монотипії, каліграфії. Художницю цікавлять трансформації людських образів та їх метафоризація.]

[Etchingroom1 is a print studio founded in 2016 by two graphic designers – Kristina Yarosh and Anna Khodkova in Kyiv. The artists work in etching and mosaic techniques. Kristina Yarosh was born in 1994 in Kyiv. She graduated from the Institute of Publishing and Printing at the Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute, Book Graphics Department. Currently, she mainly works with in etching and is developing her own technique. In her work, the artist draws attention to inconspicuous objects in urban space, turning them into symbolic artefacts. Anna Khodkova was born in 1990. She graduated from the Taras Shevchenko State Art School (2008) and the National Academy of Fine Arts and Architecture (2016). She works in etching, linocut, screen printing, monotyping and calligraphy. The artist is interested in transformations of human images and their metamorphosis.]

Bez tytułu

[Без назви]

[Untitled]

2022

10 Oleksiy Furman [Олексій Фурман]

Fotograf dokumentalny, współzałożyciel firmy 360°/VR New Cave Media. Od 2011 roku realizuje fotoreportaże i dokumentalne projekty multimedialne. Był stypendystą Programu Fulbrighta i ukończył Missouri School of Journalism. Jego projekty zostały opublikowane w magazynach „TIME”, „The New York Times” czy „The Washington Post”, prace zdobywały najwyższe nagrody w prestiżowych konkursach Pictures of the Year i PDN Photo Annual. Od początku rosyjskiej inwazji na Ukrainę aktywnie dokumentuje to, co się dzieje.

[Фотограф-документаліст, співзасновник 360 ° / VR-компанії New Cave Media. Знімає фотоісторії та документальні мультимедійні проекти з 2011 року. Був стипендіатом програми Фулбрайта, закінчив Міссурійську школу журналістики. Публікувався в TIME, The New York Times, The Washington Post. Роботи Фурмана отримували найвищі нагороди на престижних конкурсах Pictures of the Year та PDN Photo Annual. З початком повномасштабного вторгнення в Україну активно документує те, що відбувається.]

[Documentary photographer and co-founder of 360°/VR New Cave Media. Since 2011, he has been creating photo-reportages and documentary multimedia projects. He was a Fulbright scholars and graduated from the Missouri School of Journalism. Some of his projects have been published in *TIME*, *The New York Times* and *The Washington Post*. Furman's works received first prizes in the prestigious Pictures of the Year and PDN Photo Annual competitions. Since the beginning of the Russian invasion of Ukraine, he has been actively documenting the ongoing war.]

76-letni Wołodymyr Tychonow otwiera drzwi swojego garażu z licznymi dziurami po kulach 28 kwietnia 2022 r. w Zahaltsi w Ukrainie

[76-річний Володимир Тихонов відкриває двері свого гаража з численними пробоїнами від куль, 28 квітня 2022 року в Загальцях, Україна]

[Volodymyr Tykhonov, 76, opens the door of his garage that has numerous bullet holes, on 28 April, 2022 in Zahaltsi, Ukraine]

2022

Urodził się w 1985 roku w Dnieprze. Mieszka i pracuje w Dnieprze i Użhorodzie. Artysta i kurator, studiował w Dniepropietrowskim Kolegium Teatralnym i Artystycznym oraz w Akademii Budownictwa i Architektury. Pracuje z przestrzenią publiczną, wyraża siebie poprzez instalacje przestrzenne, happeningi, sztukę tematyczną i inne. Współpracuje z i publicznymi instytucjami sztuki, wyszukuje obiekty sowieckiego dziedzictwa w Europie Wschodniej w celu ich dalszego przemyslenia i umieszczenia w muzeum.

[Сучасний український художник/куратор, навчався в Дніпропетровському театральному-художньому коледжі та в Академії будівництва і архітектури. Працює з публічним простором, висловлюючись за допомогою просторових інсталяцій, гепенінгу, предметно-орієнтованого мистецтва тощо. Співпрацює з державними та комунальними мистецькими закладами, привертаючи увагу до об'єктів радянської спадщини Східної Європи для подальшого її переосмислення та музеєфікації.]

[Born 1985 in Dnipropetrovsk. Lives and works in Dnipro and Uzhhorod. He is a Ukrainian artist and curator, a graduate of the Dnipropetrovsk Theatre and Art College and the Academy of Civil Engineering and Architecture. He works with public space, using spatial installations, happenings, subject-oriented art, etc. He collaborates with state and municipal art institutions, drawing attention to the objects of Eastern European Soviet heritage for their further rethinking and “museification.”]

Tonący statek z serii Ukraina w ogniu

[Тонучий корабель з проєкту Україна у вогні]

[Sinking Ship from the series Ukraine Under Fire]

2022

Ma 27 lat, pochodzi z Charkowa. Fotograf i operator-reżyser filmów dokumentalnych, reklam i teledysków. Ważną rolę w jego życiu odgrywają podróże i eksploracja miast. Był na ponad 300 dachach budynków i przejechał 25 000 kilometrów autostopem. Uczestniczy w wystawach i ma na swoim koncie publikacje zarówno w formie książkowej, jak i w magazynach „Forbes”, „Esquire”, „Discovery”, „Dailymail” czy „La Boussole”.

[27 років, родом із Харкова. Фотограф та оператор-постановник документального кіно, реклам та музичних кліпів. Мандрівки та дослідження міст є значною частиною його життя, які він поєднує з фото та відео. Побував на більш ніж 300 дахах, та проїхав 25000 кілометрів автостопом. Приймає участь у виставках та має публікації в книгах і таких виданнях, як Forbes, Esquire, Discovery, Dailymail, La Boussole.]

[He is 27 years old and comes from Kharkiv. Photographer and operator-director of documentaries, commercials, and music videos. Travel and exploration of cities, inseparable from the creation of photographs and films, play an important role in his life. He visited more than 300 rooftops and hitch-hiked over 25,000 kilometres. He participates in exhibitions and has publications both in book form and in magazines such as *Forbes*, *Esquire*, *Discovery*, *The Daily Mail*, or *La Boussole*.]

Poszukiwanie światła niedaleko siedziby Rady Miasta Charkowa

[Пошуки світла біля будівлі Харківської міської ради]

[*Searching for the light near the Kharkiv City Council*]

2022

Urodził się w 1974 roku w Zaporozżu. W 2003 roku ukończył Państwową Akademię Wzornictwa i Sztuki w Charkowie. Zajął drugie miejsce na festiwalu sztuki współczesnej Passion for Freedom w Londynie (2015). W latach 2017—2018 wyrzeźbił 30 topiarów na ulicach Charkowa. W latach 2018—2019 tworzył rzeźby dla UNIT.City w Charkowie.

[Народився 1974 року в місті Запоріжжі, Україна. Закінчив Харківську державну академію дизайну та мистецтв у ступені магістра (2003). Зайняв друге місце на фестивалі сучасного мистецтва Passion for Freedom у Лондоні (2015). 2017-2018 - виготовлення 30 скульптур (топіаріїв) для вулиць Харкова. 2018-2019 - виготовлення скульптур для UNIT.City, Харків.]

[Born in 1974 in Zaporizhia. He graduated with an MA from the National Academy of Design and Art in Kharkiv (2003). He took second place at the Passion for Freedom Contemporary Art Festival in London (2015). In 2017—2018, he created 30 sculptures (topiary forms) on the streets of Kharkiv. In 2018—2019, he created sculptures for UNIT. City in Kharkiv.]

Zastrzel się

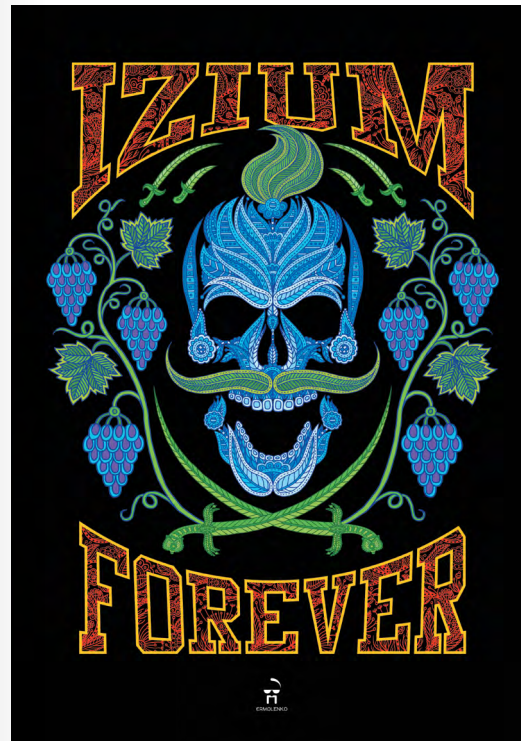
[Застрелисьь]

[Shoot yourself]

2022

Urodził się w 1974 roku w Kijowie. Artysta, ilustrator i projektant. Powszechnie znany w Ukrainie dzięki naszywkom dla setek żołnierzy Euromajdanu (ruchu społecznego związanego z falą manifestacji i protestów w Ukrainie w latach 2013—2014) i operacji antyterrorystycznych oraz serii nieoficjalnych logotypów największych ukraińskich miast *United Colours of Ukraine*. W latach 2000—2004 był głównym projektantem firmy Lucky.net. Następnie przez dwa lata był głównym projektantem magazynu „Chas.ua”, a w latach 2006—2007 – „Profil”. Od 2007 roku do chwili obecnej jest dyrektorem artystycznym magazynu „Tydzień Ukraiński”.

[Народився 1974 року в місті Києві. Український художник, ілюстратор і дизайнер. Широко відомий в Україні завдяки нашивкам для сотень Євромайдану і воїнів АТО (зокрема, «Укроп») та серії неофіційних логотипів для найбільших міст України «United Colours of Ukraine». У роках 2000–2004 р. був головним дизайнером компанії «Lucky.net». Пізніше, у період з 2004 р. до 2006 р. Андрій — головний дизайнер журналу «Час.ua». У 2006—2007 рр. — головний дизайнер журналу «Профіль». Вже з 2007 р. по теперішній час — артдиректор журналу «Український тиждень».]

Na zawsze Iziium

[Ізюм – назавжди]

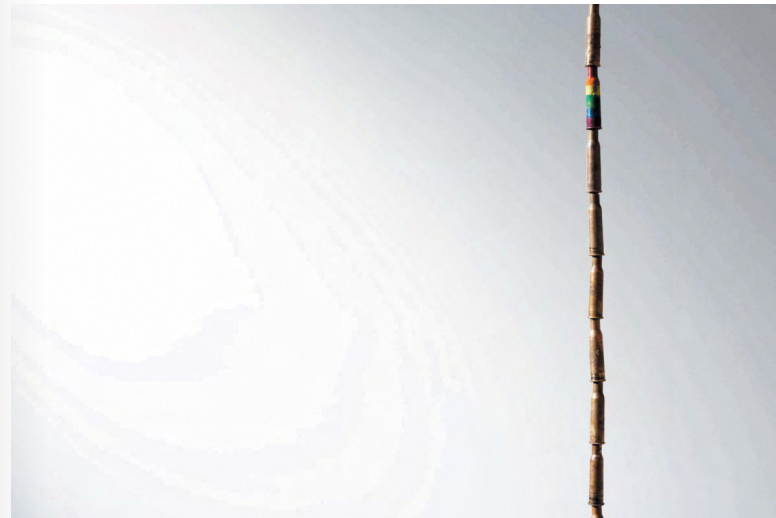
[Iziium Forever]

2022

[He was born in 1974 in Kyiv. A Ukrainian artist, illustrator and designer. Widely known in Ukraine for the patches worn by hundreds of Euromaidan soldiers (the social movement associated with the wave of demonstrations and protests in Ukraine in 2013—2014) and the Anti-Terrorism Operation in Eastern Ukraine (ATO) (in particular, Ukrop), and a series of unofficial logos of the largest Ukrainian cities “United Colours of Ukraine.” Between 2000 and 2004, he was head designer at Lucky.net. Later, in 2004—2006, he was the head designer of the *Chas.ua* magazine. In 2006—2007, he was the head designer of the *Profil* magazine. Since 2007, he has been the artistic director of the *Ukrainian Week* magazine.]

Urodził się w 1988 roku w Odessie. Mieszka i pracuje w Gandawie i Kijowie. W swojej praktyce posługuje się takimi mediami, jak wideo, dźwięk, tekst, instalacja i performans. Absolwent Uniwersytetu Narodowego im. Ilii Miecznikowa w Odessie (Wydział Filozoficzny). Od 2019 roku studiuje w Wyższym Instytucie Sztuk Pięknych w Gandawie. Laureat Pierwszej Nagrody Specjalnej PinchukArtCentre w 2018 i 2020 roku. Uczestniczył w wielu projektach – zarówno krajowych, jak i międzynarodowych: *Od morza do morza*, Hit Gallery, Bratysława (2019), *Wiosna (lato, jesień, zima) narodów*, BWA, Tarnów, Polska (2019), *Ain't nobody's business*, PinchukArtCentre, Kijów (2018). Głównymi tematami jego twórczości są polityka historyczna, geopolityka, pamięć indywidualna i zbiorowa oraz własna tożsamość.

[Народився в 1988 році в Одесі. Живе та працює в Генті (Бельгія) та Києві. У своїй практиці застосовує такі медіа, як відео, звук, текст, інсталяція та перформанс. Закінчив Одеський національний університет імені І.І. Мечникова, кафедру філософії. З 2019 року навчається у Higher Institute for Fine Arts у Генті. Лауреат Першої Спеціальної премії PinchukArtCentre Prize 2018 та 2020. Брав участь у багатьох національних і міжнародних проєктах: «Від моря до моря», Hit Gallery, Братислава (2019); Весна (літо, осінь, зима) націй, BWA, Тарнув, Польща (2019); «Ain't nobody's business», PinchukArtCentre, Київ, (2018). Головні теми творчості: політика історії, геополітика, індивідуальна та колективна пам'ять і самоідентифікація.]

W basenie śmierci fal nie będzie

[У басейні смерті хвиль не буде]

[The Dead Pool Won't Ripple]

2019

[Born in 1988 in Odessa. He lives and works in Ghent and Kyiv. In his practice, he employs media such as video, sound, text, installation and performance. A graduate of the Ilya Mechnikov National University of Odessa, Faculty of Philosophy. Since 2019, he has been studying at the Higher Institute of Fine Arts in Ghent. Winner of the PinchukArtCentre Special Prize in 2018 and 2020. Karabinovych has participated in numerous projects – both national and international: *From Sea to Sea*, Galéria HIT, Bratislava (2019), *Spring (Summer, Autumn, Winter) of Nations*, BWA Tarnów, Poland (2019), *Ain't Nobody's Business*, PinchukArtCentre, Kiev, (2018). The main themes of his work are historical politics, geopolitics, individual and social memory, as well as his own identity.]

16 Kinder Album

Urodziła się w 1982 roku we Lwowie. Studiowała architekturę na Uniwersytecie Lwowskim oraz w Technische Hochschule Ostwestfalen-Lippe w Niemczech. Zajmuje się malarstwem, grafiką, rzeźbą i fotografią. W swoich projektach bada granice intymności i seksualności. W czasie wojny zaczęła prowadzić pamiętnik; wykonuje rysunki i rzeźby, które odzwierciedlają wojenną rzeczywistość.

[Народилася в 1982 році у Львові. Вона навчалася на архітектурному факультеті Львівського університету та Technische Hochschule Ostwestfalen-Lippe в Німеччині. Захоплюється живописом, графікою, скульптурою та фотографією. У своїх проєктах Kinder Album досліджує межі інтимності та сексуальності. Під час війни почала вести щоденник війни, створювати малюнки та скульптури, які відображають страшні новини дійсності.]

[Born in 1982 in Lviv. She studied architecture at Lviv University and Technische Hochschule Ostwestfalen-Lippe in Germany. She works in genres of painting, graphics, sculpture and photography. In her projects, Kinder Album researches the boundaries of intimacy and sexuality. During the war, she started keeping a diary, creating drawings and sculptures that reflected the horrible news.]

Kości

[Кістки]

[Bones]

2022

Urodził się w 1985 roku w Kijowie, gdzie obecnie mieszka i pracuje. Zakres jego twórczości obejmuje instalacje, fotografie, sztukę ziemi, street art, wideo, performans i eksperymentowanie z przestrzeniami. Jest założycielem grupy Pinholiero, zajmującej się łączeniem fotografii z badaniami naukowymi.

[Народився 1985 року в Києві, де зараз живе і працює. Його роботи включають інсталяції, фотографії, лендарт, вуличне мистецтво, відео, перформанси та експерименти з простором. Ключко є засновником групи Pinholiero, яка поєднує фотографію з науковими дослідженнями.]

[Born in 1985 in Kyiv, where he still lives and works today. In his work, he focuses on installations, photography, land art, street art, video art, performances and experiments with space. Klyuzko is a founder of the Pinholiero Banditos, a group which combines photography that scientific research.]

Kaseton chersoński

[Херсонський кесон]

[Kherson Lightbox]

2022

Urodziła się w 1987 roku w Charkowie. Ukończyła studia w Państwowej Akademii Wzornictwa i Sztuki w Charkowie (Historia i Teoria Sztuki). Obecnie jest studentką Ruskin Art School of Oxford. Jej twórczość, która obejmuje instalacje, performanse i wideo, łączy wymiary polityczny i osobisty. Jej prace sprawiają, że bieżące sytuacje geopolityczne i społeczne stają się namacalne i uwrażliwiają innych na intymne odczucia i ich wpływ na jednostki. Od aneksji Krymu przez Rosję i początku wojny w Donbasie w 2014 roku zajmuje się głównie skutkami wojny i kwestionuje możliwość ochrony i stabilizacji.

[Народилася в 1987 році в Харкові, отримала ступінь бакалавра в Харківській державній академії дизайну і мистецтв за спеціальністю історія та теорія мистецтва. Зараз вона навчається в Оксфордській художній школі Раскіна (магістратура). Її багатогранна творчість, яка включає в себе інсталяції, перформанси та відео, поєднує політичний та особистий виміри. Роботи Дарії роблять поточні геополітичні та соціальні ситуації чутливими та відчутними, поєднуючи їхні інтимні почуття та вплив на людей. З моменту анексії Росією Криму та початку війни на Донбасі в 2014 році вона працює над наслідками війни та вносить сумнів щодо можливостей захисту та стійкості.]

[Born in 1987 in Kharkiv. She studied at Kharkiv State Academy of Art and Design (BA in art history and theory, 2015) and Ruskin Art School, Oxford (MA, ongoing). Her artistic work includes installations, performances and videos, bringing together political and personal dimensions. Her works aim to draw attention to current geo-political or social situations by referring to their personal perceptions and repercussions. Since the annexation of Crimea by Russia and the war in Donbass in 2014, she has been working on the effects of war and questioning the possibilities of defences and resilience.]

Kotysanka

[Коліскова]

[Lullaby]

2022

Urodziła się w 1988 roku w Kerczu, w autonomicznej republice Krymu, w Ukrainie. Jest artystką multimedialną, architektką, akcjonistką-performerką, badaczką i wykładowniczą. Najpierw studiowała w Kijowie, gdzie uzyskała tytuł magistra sztuki i architektury, a po nabraniu doświadczenia jako architektka w Chinach i Szwajcarii wróciła do performansu i rzeźby. Drugie wykształcenie wyższe zdobyła w Konstfack w Sztokholmie w 2020 roku. Od dawna zajmuje się performansami politycznymi, często skupionymi na tematach dotyczących wolności kobiecego ciała i wyboru, kwestii związanych ze społecznością LGBTQ+, granic i wojny.

[Народилася в 1988 році в Керчі, Автономна Республіка Крим, Україна. Мультимедійна художниця, архітектор, акціоніст-перформер, дослідниця і викладач. Спочатку Куликовська навчалася в Києві та отримала ступінь магістра мистецтва та архітектури, а після отримання досвіду архітектора в Китаї та Швейцарії повернулася до мистецтва з перформансом і скульптурою. Другу вищу освіту Куликовська отримала в Констфакці (художній коледж у галузі мистецтва, дизайну та декоративно-прикладного мистецтва) у Стокгольмі у 2020 році. Марія Куликовська вже давно займається проєктами і політичними виступами, часто зосередженими навколо тем, що пов'язані зі свободою жіночого тіла та вибору, проблемами ЛГБТК+, кордонами та війною.]

[She was born in 1988 in Kerch in the autonomous republic of Crimea, Ukraine. She is a multimedia artist, architect, performer, researcher and lecturer. She studied in Kyiv and received a master's degree in art and architecture. After working as an architect in China and Switzerland, she returned to art with performance and sculptures. Kulikovska completed her second MA at Konstfack, Stockholm, in 2020. She has spent a long time working with political performances and projects, often centred around themes concerning freedom of women's bodies and choices, queer issues, borders, and war.]

Pamiętnik na talerzach

[Пам'ятник на тарілці]

[Diary on the plates]

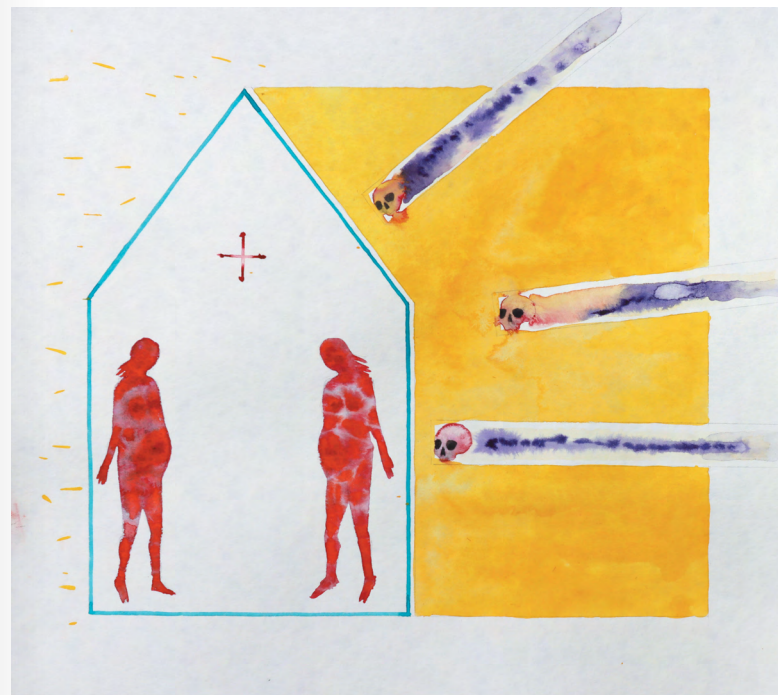
2022

[Work-in progress, on-going series, created during summer 2022, at the art residency of OO Landes Kultur and Francisco Carolinum, at the Gmunden ceramic factory during residency of Academy of Ceramic Gmunden.]

Urodził się w 1979 roku we Lwowie. W latach 2000—2006 studiował w Lwowskiej Narodowej Akademii Sztuk Pięknych (Wydział Sztuki Sakralnej). Zajmuje się ikonografią, malarstwem i konserwacją zabytków. Od 2012 roku jest członkiem Ukraińskiego Stowarzyszenia Malarzy Ikon. Jego prace znajdują się w cerkwiach i kolekcjach prywatnych na terytorium Ukrainy, Polski, Niemiec, Finlandii, Włoch, Francji, Kanady i Stanów Zjednoczonych. Uczestnik ponad 90 wystaw zbiorowych oraz kilku międzynarodowych wystaw plenerowych w Ukrainie i za granicą.

[Народився у Львові в 1979 році. 2000-2006 рр. – навчання у Львівській національній академії мистецтв (відділення сакрального мистецтва). Займається іконописом, живописом та реставрацією. З 2012 року - член Української Спілки Іконописців. Твори знаходяться в церквах та приватних колекціях України, Польщі, Німеччини, Фінляндії, Італії, Франції, Канади та США. Учасник понад 90 групових виставок та декількох міжнародних пленерів в Україні та за кордоном.]

[Born in 1979 in Lviv. In 2000, he graduated from the Lviv National Academy of Arts (Faculty of Sacral Arts). His work encompasses iconography, painting, and restoration. Since 2012, he has been a member of the Ukrainian Icon Painters Association. His works are displayed in churches and held in private collections in Ukraine, Poland, Germany, Finland, Italy, France, Canada, and the United States. He has participated in over 90 group exhibitions and several international outdoor exhibitions in Ukraine and abroad.]

Szpital

[Лікарня]

[Hospital]

2022

Obecnie mieszka i pracuje w Charkowie. Fotograf, wykładowca. Zajmuje się fotografią dokumentalną i artystyczną. Organizator i kurator międzynarodowej rezydencji na Litwie. Uczestnik głównej ekspozycji festiwalu Batumi Photo Days (2016—2019) oraz sympozjum fotograficznego w Nidzie (Litwa). Członek Ukraińskiej Alternatywy Fotograficznej (UPHA) oraz szkoły fotografii koncepcyjnej i artystycznej МУРН. Wykłada fotografię w Państwowej Akademii Kultury w Charkowie.

[У даний час живе та працює в місті Харків, Україна. Фотограф, викладач. Працює з документальною та арт артфотографією. Організатор та куратор міжнародної резиденції в Литві. Учасник основної експозиції фестивалю «Batumi Photo Days» (2016–2019) та фотосимпозіуму в Ніді (Литва). Член UPHA. Член МУРН. Викладає фотографію у ХДАК (Харківська Державна Академія Культури)]

[He currently lives and works in the city of Kharkiv. He is a photographer and lecturer, working with documentary and art photography. The organiser and curator of the international residency in Lithuania, participant of the main exhibition of the Batumi Photo Days festival (2016—2019) and the photo symposium in Nida (Lithuania). A member of UPHA and MYRN. He teaches photography at the Kharkiv State Academy of Culture.]

Bez tytułu

[Без назви]

[Untitled]

2022

Українська графічка і артистка з Кієва. Студіювала рисунок академічний і маларство в pracowni Oleksandra Tytova w Narodowej Akademii Sztuk Pięknych i Architektury. Студіювала в летній szkole Central Saint Martins/University of the Arts w Londynie, w szkole plakatu Petra Bankova. Jest absolwentką szkoły urbanistycznej CANactions. Współtwórczyni miejskiego projektu graficznego o ukraińskich blokach *Seria*. Zajmuje się w tematyką przestrzeni publicznej, świata materialnego i ograniczeń czasowych. Po rosyjskiej inwazji na Ukrainę tworzy antywojenne plakaty, którą można zobaczyć na protestach antywojennych i wystawach w Anglii, Szwajcarii, USA, Gruzji, Polsce, Japonii, Korei, Ukrainie i we Włoszech.

[Українська графічна дизайнерка та художниця з Києва. Вивчала академічний малюнок та живопис у майстерні Олександра Титова (Національна академія образотворчого мистецтва та архітектури). Навчалася в літній школі Central Saint Martins/University of The Arts London, школах плакату Петра Банкова, випускниця школи урбаністики Canactions. Співзасновниця урбанграфічного проекту «Серія» про українські панельні будинки. Працює з такими темами, як: публічний простір, предметний світ та «тимчасові незручності». Після російського вторгнення створює плакати військового часу, які побували на антивоєнних мітингах та виставках у Англії, Швейцарії, США, Грузії, Польщі, Італії, Японії, Кореї та Україні.]

[A Ukrainian graphic designer and artist from Kyiv. She has studied academic drawing and painting in the studio of Oleksandr Tytov (National Academy of Fine Arts and Architecture). She also attended a summer school at Central Saint Martins, University of the Arts in London, as well as Peter Bankov's poster design classes and the urban design school CANactions. Podoltseva is also the co-creator of an urban graphic design project about Ukrainian

Ostatnie dni imperium

[Останні дні імперії]

[*The Last Days of Empire*]

2022

blocks of flats, *SERIA*_. In her artistic practice, she explores the themes of public space, the material world and time constraints. Since the start of the Russian invasion of Ukraine she has been creating anti-war posters that can be seen at anti-war protests and exhibitions in England, Switzerland, USA, Georgia, Poland, Italy, Japan, Korea, and Ukraine.]

Daniil Revkovskiy, Andriy Rachinskiy

[Данііл Ревковський, Андрій Рачинський]

Daniil Revkovskiy, urodzony w 1993 roku, i Andriy Rachinskiy, urodzony w 1990 roku, mieszkają i pracują w Charkowie. Wykorzystują takie media, jak wideo, fotografia i instalacja. Absolwenci Państwowej Akademii Wzornictwa i Sztuki w Charkowie. W 2010 roku stworzyli na platformie Vkontakte stronę publiczną o nazwie Pamięć, która stała się początkiem ich wspólnej pracy nad tematem pamięci zbiorowej w przestrzeni postsowieckiej. Ich współpraca rozpoczęła się w 2012 roku. Uczestnicy wielu projektów i wystaw, m.in.: *Wojna napisów*, OFF/FORMAT, Brno, Czechy (2019), *Pył*, EFTI, Madryt, Hiszpania (2019), II Narodowe Biennale Młodej Sztuki, Charków, Ukraina (2019), wystawa nominowanych do nagrody PinchukArtCentre 2018, Kijów. W 2021 roku w PinchukArtCentre odbyła się wystawa autorska artystów.

[Данііл Ревковський (1993) і Андрій Рачинський (1990) живуть і працюють у Харкові. Використовують такі медіа, як: відео, фотографія та інсталяція. Закінчили Харківську державну академію дизайну та мистецтв. У 2010 році створили публік у ВКонтатті під назвою «Пам'ять», з якого розпочали спільну роботу над темою колективної пам'яті на пострадянському просторі. Співпрацю ініціювали у 2012 році. Учасники багатьох проєктів і виставок, серед яких: «Війна написів», OFF/FORMAT, Брно, Чехія (2019); «Кіптява», EFTI, Мадрид, Іспанія (2019); Друга національна Бієнале молодого мистецтва, Харків, Україна (2019); виставка номінантів Премії PinchukArtCentre 2018, Київ. Персональна виставка художників «Хвостосховище» відбулась у PinchukArtCentre у 2021 р.]

[Daniil Revkovskiy, born in 1993, and Andriy Rachynskiy, born in 1990, both live and work in Kharkiv. They are graduates of the National Academy of Design and Art in Kharkiv and use media such as video, photography and installation. In 2010, they created a Vkontakte page called Memory, which later (2012) constituted the start of their collaboration on the theme of social memory in the post-Soviet space. The artists have participated in many projects and exhibitions, including: *War of Subtitles*, OFF/FORMAT, Brno, Czech Republic (2019), *Dust*, EFTI, Madrid, Spain (2019) and an II National Biennale of Young Art, Kharkiv, Ukraine (2019), exhibition of artists nominated for the 2018 PinchukArtCentre award, Kyiv. In 2021, PinchukArtCentre hosted the artists' solo exhibition.]

Niebo. Inwazja

[Небо. Вторгнення]

[Sky. Invasion]

2022

Urodziła się w Bojarce w obwodzie kijowskim. Przed wybuchem wojny mieszkała i pracowała w Kijowie. Obecnie jej głównymi środkami przekazu są performans i sztuka wideo. Mówi o sobie: „Lubię odkrywać swoje lęki i ograniczenia. Mieszkam czasowo w Polsce i pracuję nad projektami, które są refleksją na temat wojny i doświadczeń uchodźców”.

[Народилася в Боярці, Київська область. До початку повномасштабної війни жила і працювала в місті Київ. Основні медіа зараз – це перформанс і відеоарт. Любить досліджувати свої страхи і межі. Тимчасово живе в Польщі і працює над проектами, які є рефлексією про війну і досвід біженця.]

[Born in Boiarka in the Kyiv region. Before the outbreak of the war, she lived and worked in Kyiv. Currently, she mainly uses the media of performance and video. She says: “I like to discover my fears and limitations. I live temporarily in Poland and work on projects that reflect the war and refugee experience.”]

Обсу

[Чужий]

[Alien]

2022

Urodził się w 1975 roku w Kijowie, gdzie nadal mieszka i pracuje. W 2001 roku ukończył studia w Państwowej Akademii Sztuk Pięknych i Architektury (Wydział Grafiki Szta-lugowej). Uczestniczył w wielu projektach grupowych i indywidualnych w Ukrainie i za granicą. Prace artysty były wystawiane w Black Square Gallery (Miami, USA), Saatchi Gallery (Londyn, Wielka Brytania) oraz Bunsen Goertz Gallery (Norymberga, Niemcy). Eksperymentuje z różnymi mediami, jednak najbardziej znany jest z oryginalnego wynalazku – praktyki Exel-Art. Od początku rosyjskiej inwazji na Ukrainę oddaje w swoich pracach to, co się dzieje.

[Олексій Сай народився в 1975 році в Києві, де живе та працює і нині. Закінчив Національну академію образотворчого мистецтва та архі-тектури у 2001 році (відділ станкової графіки). Брав участь у багатьох групових та персональних проєктах в Україні за кордоном. Роботи художника експонувались у Black Square Gallery (Маямі, США), Saatchi Gallery (Лондон, Велика Британія), Bunsen Goertz Gallery (Нюрнберг, Німеччина). Експериментує з різними медіа, проте, найбільш знаний своїм авторським винаходом – практикою Excel-art з початком повно-масштабного вторгнення росії в Україну активно рефлексує над тим, що відбувається.]

Zbombardowane

[Розбомблені]

[Bombed]

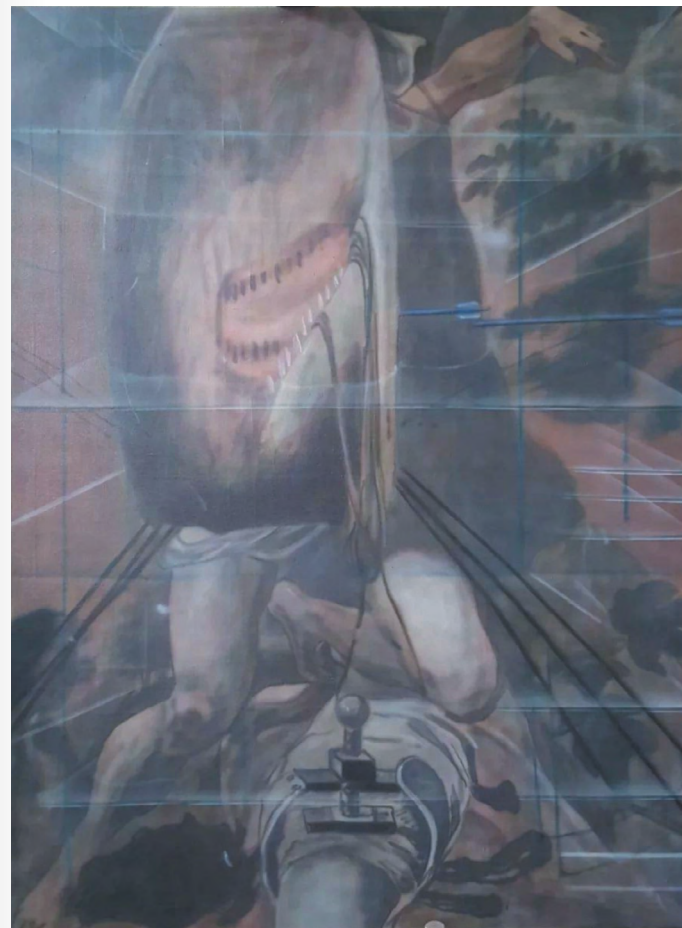
2020

[Born in 1975 in Kyiv, where he still lives and works. In 2001, he graduated from the Lviv National Academy of Fine Arts (Faculty of Easel Graphics). He has worked on numerous group and individual projects in Ukraine and abroad. The artist's works have been exhibited at the Black Square Gallery (Miami, US), the Saatchi Gallery (London, UK), and the Bunsen Goertz Gallery (Nuremberg, Germany). He experiments with various media, but is best known for his original invention – the Excel-Art practice. Since the beginning of Russian invasion in Ukraine, his work reflects the ongoing war.]

Urodził się w 1983 roku w Kijowie, gdzie nadal mieszka i pracuje. Absolwent Państwowej Akademii Sztuk Pięknych i Architektury na kierunku Sztuki Piękne. W swoim malarstwie łączy stylistykę kina i nowych mediów z malarstwem klasycznym. Główną techniką, którą się posługuje, jest cytowanie. Jego malarstwo jest konsekwentną wizualną krytyką postmodernizmu: systematycznie przetwarza duże ilości informacji wizualnych, dobierając fragmenty i motywy do swoich prac.

[Народився в 1983 році в Києві. Живе та працює у Києві. Закінчив Національну академію образотворчого мистецтва та архітектури за спеціальністю образотворче мистецтво. У своєму живописі досягає максимальної медіаподібності, поєднуючи стилістику кіно й нових медіа з засобами класичного живопису. Основним прийомом, що визначає сюжети робіт, є цитування. Живопис Сівіріна є послідовною візуальною критикою постмодернізму: він обирає фрагменти і мотиви для своїх робіт, систематично опрацьовуючи великі масиви візуальної інформації.]

[Born in 1983 in Kyiv, where he still lives and works. A graduate of the National Academy of Arts in the field of Fine Arts. In his painting, he achieves maximum media similarity, combining cinematic style and new media with classic painting. The main technique he uses is citation. His painting is a consistent visual critique of postmodernism: he systematically processes large amounts of visual information, selecting fragments and motifs for his works.]

Bez tytułu, z cyklu *Azovstal*

[Без назви, з серії «Азовсталь»]

[Untitled, from the *Azovstal* series]

2022

Urodził się w 1993 roku we Lwowie. Ukończył Lwowską Narodową Akademię Sztuki na kierunku Projektowanie Graficzne w 2019 roku w stopniu magistra, a następnie rozpoczął studia doktoranckie na kierunku Teoria i Historia Sztuki (do 2023 roku). Artysta, ilustrator, dyrektor artystyczny Hiatus Games. Jego główne media przekazu to grafika sztalugowa, mural, sztuka cyfrowa, instalacja multimedialna. Zajmuje się tematyką pamięci i ideologii, postrzegania symboli sakralnych w przestrzeni.

[Народився у Львові в 1993 році. Освіта: Львівська національна академія мистецтв, магістр графічного дизайну, 2019 рік; Львівська національна академія мистецтв, аспірантура, теорія та історія мистецтва (до 2023 року). Художник, ілюстратор, випускник факультету історії мистецтва, художній керівник Hiatus Games. Його основні медіа – станкова графіка, стінопис, цифрове мистецтво, мультимедійна інсталяція. Художник працює з темами пам'яті та ідеології, сприйняття сакральних символів у просторі.]

[Born in 1993 in Lviv. He graduated from the Lviv National Academy of Arts, M.A, Graphic Design (2019) and is currently completing his PhD in Theory and History of Art at the Lviv National Academy of Arts (to be completed in 2023). An artist, illustrator, postgraduate student of art history and art director of Hiatus Games. He works with easel graphics, mural art, digital art and multimedia installations. He focuses on the themes of memory and ideology, and the perception of sacred symbols in space.]

Cesarzowa Ukrainy

[Українська імператриця]

[Ukrainian empress]

2022

Urodził się w 1960 roku we wsi Wradijiwka w obwodzie mikołajowskim. Absolwent Lwowskiego Państwowego Instytutu Sztuki Dekoracyjnej i Stosowanej (1984). Prace artysty znajdują się w PinchukArtCentre w Kijowie, w Muzeum Stedelijk w Amsterdamie, w zbiorach Norton Dodge w USA, w Ministerstwie Kultury Turcji, w Fundacji Christopha Meriana w Bazylei w Szwajcarii, w zbiorach Hradobanku w Kijowie, w Ukrsofsbanku w Kijowie, Va-banku w Kijowie, Alfa-capitalu w Kijowie, w kolekcjach prywatnych w Szwajcarii, Wielkiej Brytanii, Danii, Niemczech, Norwegii, Finlandii, Ukrainie.

[Народився у 1960 році в селищі Врадіївка Миколаївської області (Україна). Закінчив Львівський державний інститут декоративно-прикладного мистецтва (1984). Роботи знаходяться у PinchukArtCentre, Київ; Stedelijk Museum, Амстердам; колекції Нортон Доджа, США; Міністерстві культури Туреччини; Фонді Christoph Merian Stiftung, Базель, Швейцарія; колекціях Градобанку, Київ, Укрсоцбанку, Київ, Ва-банку, Київ, фірми Альфа-капітал, Київ; приватних колекціях Швейцарії, Великобританії, Данії, Німеччини, Норвегії, Фінляндії, України.]

[Born in 1960 in the village of Vradiivka in the Mykolaiv region of Ukraine. A graduate of the Lviv State Institute of Decorative and Applied Arts (1984). His works can be found in: PinchukArtCentre in Kyiv, Stedelijk Museum in Amsterdam, Norton Dodge collection in the USA, Ministry of Culture of Turkey, Christoph Merian Foundation in Basel in Switzerland, Hradobank collection in Kyiv, Ukrsofsbank in Kyiv, Va-bank in Kyiv, Alfa-capital in Kyiv, as well as in private collections in Switzerland, Great Britain, Denmark, Germany, Norway, Finland and Ukraine.]

Winston

[Вінстон]

2022

Urodziła się w Kijowie, gdzie nadal mieszka i pracuje. Ukończyła Kijowski Narodowy Uniwersytet Ekonomiczny im. Wadyma Hetmana. W latach 2014—2015 studiowała w Szkole Sztuki Współczesnej przy Instytucie Problemów Sztuki Współczesnej. Od 2016 roku jest członkinią i współzałożycielką grupy artystycznej Light. W 2017 roku uczestniczyła w rezydencji Biruchiy Art School. Została finalistką konkursu młodych artystów ukraińskich MUKHi 2021. W pracy posługuje się takimi mediami jak malarstwo, instalacja, obiekty, fotografia i wideo. Eksploruje problematykę środowiska, pamięci indywidualnej i zbiorowej, tożsamości i dyskursu feministycznego.

[Народилася у Києві. Живе та працює в Києві. Закінчила Київський національний економічний університет ім. В. Гетьмана у 2016 р. 2014–2015 рр. навчалася в Школі сучасного мистецтва при Інституті проблем сучасного мистецтва. З 2016 р. є учасницею та співзасновницею арт-групи Light. У 2017 р. брала участь у резиденції Biruchiy Art School (Польща). У 2021 стала фіналісткою конкурсу молодих художників «МУХІ 2021». Працює в таких медіа, як живопис, інсталяція, об'єкти, фото та відео. У своїх роботах досліджує питання оточуючого середовища, індивідуальної та колективної пам'яті, ідентичності та феміністичного дискурсу.]

Zasada dwóch ścian

[Правило двох стін]

[The Rule of Two Walls]

2022

[She was born, lives and works in Kyiv where she graduated from Vadym Hetman Kyiv National Economic University. In 2014—2015, she studied at the School of Contemporary Art at the Institute of Contemporary Art. Since 2016, she has been a member and co-founder of the art group Light, and in 2017 she participated in the residence at Biruchiy Art Project. In 2021, she became the finalist of the Young Ukrainian Artists competition. She works with media including painting, installation, objects, photography and video. In her work, she explores environmental issues, individual and social memory, identity and feminist discourse.]

Artyści i artystki [Artists]

Piotr Armianowski / Mykhailo Zharzhailo,
Andriy Boyko, Yuriy Bolsa, Roman Bordun,
Taras Bychko, Igor Chekachkov, Bogdana Davydiuk,
Olga Drozd, Etchingroom1 (Anna Khodkova,
Kristina Yarosh), Oleksiy Furman, Daniil Galkin,
Pavlo Itkin, Dmytro Iv, Andriy Yermolenko,
Nikolay Karabinovych, Kinder Album,
Waldemart Klyuzko, Daria Koltsova,
Maria Kulikovska, Danylo Movchan,
Stanislav Ostrous, Dasha Podoltseva,
Andriy Rachinskiy / Daniil Revkovskiy, Margo
Reznik, Oleksiy Sai, Yuriy Sivirin, Mykhailo Skop,
Oleg Tistol, Julia Zakharova

Kuratorzy [Curators]

Victoria Burlaka, Beata Łupińska-Rytel,
Marcel Skierski

Projekt graficzny [Graphic design]

Jakub Margasiński / Kolorprojekt.pl

Koordynacja wystawy [Exhibition coordination]

Brygida Czartoryska, Joanna Saran

Koordynacja wydawnicza [Editorial coordination]

Agata Okrasa, Sabina Winkler-Sokołowska

Tłumaczenia [Translation]

Joanna Figiel, Angelina Lesyshak

Redakcja językowa i korekta [Proofreading]

Jan Koźbiel, Nick Faulkner,
Eugeniusz Komarnicki

Na okładce [Cover photo]

Roman Bordun

z serii *Zostawmy to na lepsze czasy*
[from series *Let's leave it for better times*]

ISBN

978-83-67203-09-8

Druk [Print]

Pontis

Centrum Sztuki Współczesnej
Zamek Ujazdowski

[Ujazdowski Castle
Centre for Contemporary Art]

Jazdów 2, Warszawa
www.u-jazdowski.pl

Patronat honorowy
[Honorary patronage]

Honorowy patronat
Prezesa Rady Ministrów
Mateusza Morawieckiego

Honorowy partner
[Honorary partner]

Ambasada Ukrainy
w Rzeczypospolitej Polskiej

Ministerstwo
Spraw Zagranicznych

Wystawa sfinansowana ze środków
[The exhibition has been financed by]

Partner

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

INSTYTUT
POLSKI
KIJÓW

Partnerzy medialni
[Media partners]

TVP
KULTURA

TYGODNIK
Solidarność

tysol.pl

AKTIVIST

GoOut

i.PL

naszemiasto.

OBIEG

Trojka
POLSKIE RADIO

Митці та мисткині

Пьотр Армяновський та Михайло Жаржайло,
Андрій Бойко, Юрій Больша, Роман Бордун,
Тарас Бичко, Ігор Чекачков, Богдана Давидюк,
Ольга Дрозд, Etchingroom1 (Анна Ходькова,
Крістіна Ярош), Олексій Фурман, Данило Галкін,
Павло Іткін, Дмитро Ів, Андрій Єрмоленко,
Ніколай Карабінович, Kinder Album,
Вальдемар Ключко, Дарія Кольцова,
Марія Куликовська, Данило Мовчан,
Станіслав Остроус, Даша Подольцева,
Андрій Рачинський та Данііл Ревковський,
Марго Резнік, Олексій Сай, Юрій Сівірін,
Михайло Скоп, Олег Тістол, Юлія Захарова

Куратори

Вікторія Бурлака, Беата Лупінська-Ритель,
Марцель Скерський

Графічний дизайн

Якуб Маргасінський/ Kolorprojekt.pl

Редакційна координація

Агата Окраса, Сабіна Вінклер-Соколовська

Координатори вистави

Бригіда Чарториська, Йоанна Саран

Переклад

Йоанна Фігель, Ангеліна Лесишак

Редагування та вичитування

Євген Комарницький, Ян Кожбель, Нік Фолкнер

На обкладинках ілюстрації

Роман Бордун

з серії *Залишимо то на краці часи*

ISBN

978-83-67203-09-8

Друк

Понтіс

Центр сучасного мистецтва

Уяздовський замок

вулиця Яздув 2, 00-467, Варшава

www.u-jazdowski.pl

Почесний патронат

Honorowy patronat
Prezesa Rady Ministrów
Mateusza Morawieckiego

Почесний партнер

Посольство України
в Республіці Польща

Ministerstwo
Spraw Zagranicznych

Вистава фінансується

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

Партнер

ПОЛЬСЬКИЙ
ІНСТИТУТ
КИЇВ

Інформаційні партнери

TVP
KULTURA

TYGODNIK
Solidarność

tysol.pl

AKTIVIST

GoOut

i.PL

naszemiasto.

OBIEG

Trojka
POLSKIE RADIO

